

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 1. juni 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLPE
Sags nr.: 1111897
Dok nr.: 937019

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 21. maj 2012 stillet følgende spørgsmål 32 (L 185) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jane Heitmann (V).

Spørgsmål 32:

”For at begrænse risikoen for videresalg af euforiserende stoffer, beskrives det i bemærkningerne til lovforslaget, at den enkelte kommune eller selvejende institution bør fastsætte ordensregler i samarbejde med f.eks. politiet. Ministeren bedes oplyse hvorfor ministeren mener, at det er et ”bør” og ikke et ”skal”, at politiet bidrager med viden i forhold til videreslag og forebyggelse heraf. Når det fremgår at kommunen skal oplyse hvilke stof typer kommunen ønsker, at der skal være adgang til at indtage, kunne man så forestille sig at politiet kunne bidrage med frugtbar viden?”

Svar:

Den borgernærhed og det lokalkendskab, herunder med hensyn til misbrugs-mønstre samt stofmisbrugsproblemerne omfang og betydning, som er nødvendig for kommunernes nærmere tilrettelæggelse af den social- og sundhedsfaglige indsats, der tager sigte på at reducere skader som følge af stofmisbrug, er tilsvarende nødvendig for – efter en beslutning om at tilrettelægge indsatsen således, at stofindtagelsesrum skal indgå som en skadesreducerende foranstaltning i kommunens samlede tilbud til stofmisbrugerne – at tage stilling til ordensregler mv. og tilsyn hermed. Som ansvarlige for den social- og sundhedsfaglige indsats må de kommuner, som måtte ønske at oprette og drive stofindtagelsesrum eller at indgå aftale med en selvejende institution med driftsoverenskomst med kommunen om driften af stofindtagelsesrum, således tage stilling hertil. I lyset af erfaringerne fra udlandet bør den enkelte kommunes stillingtagen ske i samarbejde med politiet, lokalsamfundet og så vidt muligt de berørte stofmisbrugere, herunder de lokale udsatteråd.

Den ansøgning, som kommuner, der måtte ønske at oprette og drive stofindtagelsesrum eller at indgå aftale med en selvejende institution med driftsoverenskomst med kommunen om driften af stofindtagelsesrum, skal sendes til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, hvorefter ministeren for sundhed og forebyggelse i medfør af den foreslåede § 3 b, stk. 1, kan meddele konkret tilladelse til oprettelse og drift af kommunale stofindtagelsesrum og stofindtagelsesrum drevet af selvejende institutioner med driftsoverenskomst med kommunen. Ansøgningen skal indeholde oplysninger om stofindtagelsesrummets beliggenhed og åbningstider, adgangen til stofindtagelsesrummet, herunder inklusions- og eksklusionskriterier, samt de stof typer, som kommunen ønsker, at der skal være adgang til at indtage, og de stofindtagelsesmåder, som kommunen ønsker, at der skal være adgang til at benytte i det enkelte stofindtagelsesrum. Hvis der i den enkelte kommune er tale om flere stofindtagelsesrum, så skal

der med hensyn til stof typer gælde det samme for alle stofindtagelsesrummene. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen udformer ansøgningens nærmere indhold under inddragelse af den lokale politikreds. Det kan f.eks. ske i regi af de kredsråd, som er nedsat i hver politikreds i medfør af retsplejelovens § 111. I modsat fald – eller hvis der er uenighed mellem kommunen og politiet – forudsættes det, at ministeren for sundhed og forebyggelse hører politiet, herunder om de påtænkte vilkår for oprettelsen og driften af stofindtagelsesrum, inden en ansøgning imødekommes.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Lars Petersen